

**DELINCVENȚA JUVENILĂ
NECESITATEA ȘI IMPORTANȚA PREVENIRII
ȘI COMBATERII ACESTEIA**

Data de 1 iunie marchează Ziua Internațională a Copilului, prilej de bucurie și sărbătoare a celor mici. Părinți, bunici, mătuși își iau copiii de mână și merg în parcuri și alte locuri de distracție, participând la manifestările dedicate evenimentului.

Dacă în majoritatea cazurilor cei mici se bucură și petrec de ziua lor, există, din păcate, și mulți copii care suferă și îndură lipsuri, neplăceri și, adesea, consecințele sunt încălcări frecvente ale legii. Este vorba de acei minori aflați în Centrele de Reeducare în urma faptelor penale săvârșite.

Din nefericire, delincvența juvenilă este în plină ascensiune, iar debutul infracțional se produce la vârste tot mai mici.

Fenomenul delincvenței juvenile are o cauzalitate multiplă și complexă, care în sinteză se prezintă astfel:

- Lipsă de educație în familie. Existența unor părinți care-și trimit copiii la cerșit și furat și alte fapte antisociale;
- Ineficiența activităților didactice și educative din instituțiile de învățământ. Abandonul școlar în număr tot mai mare de cazuri;
- Dezinteresul părinților în relația cu școala, neacceptarea „problemelor” (deficiențelor) copiilor lor, acuzarea cadrelor didactice, folosirea școlii pentru supraveghere și nu pentru învățare;
- Agresivitatea, violența, conflictualitatea, bravada, teribilismul, voința de dominare, ura, invidia, frustrarea, dorința de răzbunare și alte carențe de ordin psihologic înnăscute sau dobândite;
- Nesocotirea normelor de conviețuire socială;
- Consumul excesiv de tutun, alcool și droguri;
- Inexistența modelelor pozitive și influența preponderentă a celor negative mediatizate ca repere de succes;
- Influența nefastă exercitată de mass-media și de rețelele de socializare;
- Legislație defectuoasă, care nu descurajează criminalitatea, nesiguranța civică și lipsa de autoritate și credibilitate a instituțiilor menite să facă educație;
- Neajunsuri în activitatea organelor judiciare de ordine publică și siguranță națională de prevenire și combatere a delincvenței juvenile.



Delincvența juvenilă este un fenomen extrem de dăunător, un factor de risc social major, pentru că minorii delicvenți de azi sunt, inevitabil, odioșii criminali de mâine. Acum se „școlesc”, se perfecționează în ale furțișagurilor, „șmecheriilor”, violențelor, agresiunilor sexuale etc, pentru ca mai târziu să comită fapte grave, cu consecințe adesea ireparabile. De aceea, principala atenție trebuie acordată copiilor vulnerabili, scăpați de sub control, predispuși la violență și fărădelege, căutându-se eliminarea grabnică a cauzelor și condițiilor determinante sau favorizatoare concomitent cu instituirea unor măsuri energice de prevenire a criminalității în rândul minorilor. Se

DELINCVENȚA JUVENILĂ - NECESITATEA ȘI IMPORTANȚA PREVENIRII ȘI COMBATERII ACESTEIA

impune negreșit identificarea și monitorizarea „elevilor-problemă”, consilierea psiho-pedagogică permanentă a lor în parteneriat între școală, poliție și celelalte autorități publice, crearea unor baze de date eficiente care să semnaleze la timp riscurile, decuplarea imediată de la mediul infracțional, eradicarea drogurilor în școli și în proximitatea lor și, nu în ultimul rând, revizuirea legislației în materie, de așa manieră încât reeducarea în centrele specializate să-și atingă scopul, nu să fie „universități” pentru răufăcători.

Toate acestea trebuie să aibă la bază o premisă indispensabilă: corectitudinea și conștiințiozitatea tuturor celor implicați în prevenirea și combaterea delincvenței juvenile, fără de care orice dicuție sau speranță este în van.

În sensul celor arătate, voi prezenta spre ilustrare un caz din propria experiență, din anii '80, dintr-o localitate de lângă Capitală.

Un copil „de bani-gata”, în vârstă de 14 ani și jumătate, bine dezvoltat fizic, dar rău educat, influențat de filmele de la video, în toaleta școlii, l-a agresat sexual pe un băiețel de 7 ani pe care l-a traumatizat și umilit, laudându-se apoi cu „isprava” sa. „Cazul” a ajuns în fața organelor de anchetă și, stând de vorbă amănunțit cu făptuitorul, am constatat că, deși înțelegea perfect gravitatea actelor sale, avea o atitudine ostilă, sfidătoare la adresa autorității și a legii, afirmând cu nonșalanță că pentru el nu contează decât banii și plăcerile. În privirile lui am descifrat o răutate diabolică, lucru ce m-a determinat să apreciez că reeducarea sa este extrem de dificilă.

Potrivit dispozițiilor legale de atunci, am propus privarea sa de libertate și trimiterea în Școala Specială de Muncă și Reeducare Minori Târgu Ocna. Soluția propusă nu a fost acceptată, considerându-se prea aspră, minorul căpătând curaj și continuând comportamentul antisocial.

Prin 1988, puțin înainte de a împlini 18 ani, individul, într-o zi de plată a pensiilor, l-a atacat pe poștașul comunal, smulgându-i tolba cu bani și rănindu-l grav, lăsându-l infirm.

Iată unde a dus toleranța prost înțeleasă a autorităților comuniste, educația defectuoasă din familie (potentată) și neluarea în considerare a propunerii legale de aplicare a măsurilor coercitive adecvate.

Ignorarea pericolului faptelor și neprevenirea „din fașă” a infracțiunilor comise de minorii delincvenți au urmări nefaste, ireparabile, motiv pentru care cu toții, autorități, organizații nonguvernamentale, oameni de rând, trebuie să acționeze corect, concertat, energic și la timp, până nu e prea târziu.

Col (r) Criminalist **HORAȚIU MĂNDĂȘESCU**

0%

User Rating: Be the first one !